

Patrik Lindenfors om Broderskapsrörelsen

Socialdemokrater för tro, men utan solidaritet

Publicerad: 2013-05-13, Uppdaterad: 2013-05-14

Om författaren:

Patrik Lindenfors är evolutionsbiolog och författare till böckerna Gud finns nog inte och Samarbete.

Introduktionen kan tyckas hämtad ur sagornas värld (för er som inte känner igen den så är ingressen en parafra på inledningen till Asterix) men tyvärr är det som beskrivs i högsta grad verkligt. Det handlar om Socialdemokrater för tro och solidaritet som fortsätter att trampa snett i människorättsdebatten. Nu senast är det högste herr ordförande Peter Weiderud som i en intervju styvnackat fortsätter vägra ta avstånd från inbjudningarna av grovt antisemitistiska talare – samma sak som Omar Mustafa fick avgå ur partistyrelsen för, om ni kommer ihåg. Hur är det möjligt att Weiderud får sitta kvar? Bedöms etniska svenskar och "o-etniska" svenskar efter olika måttstockar inom Socialdemokratin?

"Ibland får man vara beredd att bryta vissa tabun" säger Weiderud till Livets Ords tidning Världen idag, som om han modigt utmanat en outtalad regel. Det är annars en vanlig tankefigur hos dem främlingsfientliga falangen i svensk debatt; *Så får man väl inte säga i det här jävla PK-landet*. Fast man får förstås säga nästan vad man vill här i Sverige. Frågan Socialdemokraterna istället behöver besvara är lämpligheten hos partiföreträdare som upprepade gånger slirar i människorättsfrågor.

Weideruds organisation har alltså gjort sig skyldig till exakt samma fel som Omar Mustafa – man har bjudit in föreläsare med antisemitiska och människorättsfientliga åsikter. Till exempel Azzam Tamimi, som har uppmuntrat till självmordsattacker, kallat reformerta muslimer för förrädare och försvarat hustrumisshandel. Som av en händelse är Tamimi en av de talare som Islamiska förbundet blivit så hårt kritiserat för att ha bjudit in. En annan talare de religiösa socialdemokraterna bjudit in är Gilad Atzmon, en person som Expo karakteriserar som konspirationsteoretisk antisemit. Atzmon har bland annat påstått att Hitler bedrev försvarskrig mot judarna.

Weiderud försvarar i intervjun talarnas antisemitism med att den är del i krigspropaganda. "Jag har jobbat mycket med Cypernkonflikten och religiösa grupper på båda sidor. De pratar om varandra på ett helt oacceptabelt sätt, ur ett svensk perspektiv. Det beror på att de står i konflikt och har blivit pumpade med nationalistiska argument." Men på vilket sätt skulle det göra hatspråk ok? Det är ett väldigt märkligt sätt att resonera – annars brukar hatspråk betraktas som extra allvarligt just i konfliktsituationer; exempelvis var det en av de förlösande orsakerna

till folkmordet i Rwanda. Glöm heller inte den antisemitiska propagandans effekter i Nazityskland.

För den som behöver fler exempel på Socialdemokrater för tro och solidaritets snedsteg har Fredrik Malm, utrikespolitisk talesman hos Folkpartiet, radat upp de tveksamheter som Weideruds sidorörelse gjort sig skyldiga till i en debattartikel i Dagens Nyheter. För det handlar inte bara om tveksamma talarinbjudningar. Efter Malms artikel har man dessutom lyckats med ett ytterligare snedsteg då man i ett studiematerial skrivit att den uttalade antisemiten eller islamofoben är en "etniskt svensk kristen", något som Weiderud förklarar bara var "olyckliga formuleringar".

En annan olycklig formulering verkar ha varit skrivningen i organisationens manifest där det stod att man strävade efter en värld utan "ojämlikhet på grund av kön, ålder eller sexuell läggning, där alla behövs och alla får plats, där alla har samma rätt och värde".

Formuleringen ansågs tydligen som så olycklig att man såg sig tvungen att lyfta ut "sexuell läggning" ur manifestet för organisationens muslimska gren. Hur tänkte man här – förtjänar muslimer sämre mänskliga rättigheter? En högst remarkabel åtskillnad mellan etniska och "o-etniska" svenskar blev resultatet, något man alltså skrev in i ett av Socialdemokraternas officiella manifest.

Är det inte dags för partiledningen att agera? Eller går Socialdemokraterna verkligen med på Weiderus kontextberoende rasism, uttalad i Studio Ett: "Det som är rasism i ett sammanhang har en annan betydelse i ett annat sammanhang. Det måste vi vara klara över." Det måste vi inte alls – rasism är rasism även om den kommer klädd i änglkläder. Socialdemokraternas religiösa gren är uppenbart feldöpt: "Socialdemokrater för tro", möjligen, men att tolerera rasism i något sammanhang är *inte* solidaritet.

Det finns gudskelov många kritiska röster inom socialdemokratien:

- Så här skriver Anders Selin, förbundsordförande Hbt-socialdemokrater Sverige: "Till skillnad från vår våra partivänner i Tro och Solidaritet kompromissar vi inte när det kommer till frågan om alla människors lika värde och lika rättigheter."
- Så här säger Nima Gholam Ali Pour, debattör och socialdemokratisk politiker som lämnade partiet i protest när Omar Mustafa valdes in i partistyrelsen: "Inom vissa kulturella kontexter så skulle då homofobi och antisemitism vara något annat än i vår kontext. Då har man en syn på till exempel muslimer som en lägre form av varelser där sådana uttryck är accepterade."
- Så här skriver Nalin Pekgul, före detta ordförande i Socialdemokraternas kvinnoförbund och själv troende muslim: "Jag anser tvärt emot Peter Weiderud att alla demokrater bör ta avstånd från islamismen. Det är en totalitär politisk ideologi som vill utforma samhället efter månghundraåriga religiösa urkunder, begränsa kvinnors rättigheter och bestraffa homosexualitet med döden."

Hur länge ska den här historien ska få fortsätta att skada Socialdemokraternas trovärdighet i människorättsfrågor? Tills himlen faller ner över våra huvuden?

